

Luf. 73

Omkring 1930 fiske landvägen Klätjans-
-Saktans permanent beläggning. Dess-
-förinnan hade bönderna haft var sin
vägbit att underhålla, vilket gjorde att
vägen mestadels var gropig och efter
regnväder försedd med vattenrölar, var
och en lagade på sitt vis med gräs och
sten. Efter 1901 började en och annan bil
bli synlig, men annars befors vägarna
mest av lantbrukarnas lastvagnar
och fjädervagnar, dessa senare med
ibland två säten och försedda med
de s. k. agedynerna. Då och då fiske man-
ga landvägen se en dogeard eller londa,
dessa voro då i vanliga fall från Fagerup
eller Flygelsöfta, de två största gårdarna
i församlingen eller också voro de ut-
-socknes. Järnvägen Randsbomma - Kär-

-tinge med Sactops som en av mellan-
stationerna öppnades på 1890-talet,
men fortsattes efter 1900 till Gjöta. Detta
medförde att de som ej hade för långt
till stationerna kunde resa med tåget
i stället för att använda sig av s. k.
liggerstjuts, detta var ännu ej uppfunnet.
På denna posten med järnvägen till sta-
tionen, där brukade handlanderna
hämta den, var och en till sina kom-
mer och så fick de tidningen, när de
kom för att handla i affären. Innan
järnvägen kom till var det en gammal
man, med endast en arm och hette
Ola Bergström som sågde för post-
gången. Han bodde i Björnbussan,
en ljuvlig ryd väst om Sactops
by och gick till handskarna på gården

i veckan efter Skore, folkrömmet på
Skorespondenten, Landstema tid-
ning, den enda som fanns i Landstema
innan 1896 då den blev daglig tidning.
Var ock en fick i regel hämta tidningen
vid vägen när den gamle kom och så
kunde det köpas kringlar och skivor
på samma gång, den gamle mannen
hade nämligen en korg med lock vid
båda sidor, tidningarna hade han vid
den ena sidan, de vara kanske ej så
många, två familjer hade ibland en
tidning tillsammans och så bakverket
vid andra sidan. Landstema hade
började också ett kamma 1896, postgången
behövde då bli annorlunda. Men man
och mindre spår gingo på arbete hos
dem som hade något större lantbruk eller

och en gräde förest nämnda gårdarna, vilka
även hade stoffolk. De flesta övergingo
efter hand i stället av 1800- och början
av 1900-talet till industriarbete i Lands-
krona. Inom byggnadsfacket var det en
del som tog sin början, somliga sys-
selsattes hos mindre byggmästare på
landet, andra i staden. De gamla halvm-
takens reste sin kos och ersattes med ek-
nit eller tegelpannor då det blev ombygg-
nad eller nybyggnad. Vid nybyggnad
grävdes i regel källare under hela huset
och på andra våningen vindskum. In-
redningen blev också anordnade, förest
hade man haft förstuga, stuga, köte och
kammare, flera efter råd och lägenhet
samt bad. I regel komde det eldas utedet
i köket och en kammare, stugan upp-

-värmades av en s. k. utläggare som eldades
från köket. Nu kom inredningen att bestå
av hall, sällskapsrum matrum och sov-
rum. Möbleringen fick nu också ett annat
utseende, i stället hade vardagsrum fört med
samma bestått av säng, soffor, ett förrådigen stort
matbord, stolar och några stolar samt ut-
läggaren, dessförinnan hade bänkarna el-
dats stolarna. I kökarna var möblering-
en mest stolar, skåp och bord allé vardagsrum
soffor och utfört av någon snickare nästan
eller inköpt i staden eller marknaden. En
och annan s. k. praktmöbel fanns väl här och
där såsom skiffonier eller soffbänkar. Efter
den herrare ruminredningen blev det så
anmärking om matrum- och sovrums möb-
ler och andra mera bekväma saker såsom
fåtöljer, deuchateller m. m. Stolar och bekvämligheter

midtagar började nu ibland förliggas till
lokaler utom hemmet. Några offentliga
platser eller byggnader för måjen eller
föreläsningar fanns ej i församlingen förr
än god bit in på 1900-talet. Brevorna över
Saxen tjänade för ungdomen som dans-
golv om lördags och söndagskvällar.

I hem och gårdar fiske förekom nu såsom
de kunde, var ungdom samlat och det
fanns sångare bland dem så höjdes det
ibland såsom t. ex. Björkens tronsighet, freden
Fägerstöldes blagosing, Soldatbrudens brida
Madigan och triskervalsen m. m. Vid
dessa tillfällen skrevs det också i prosi-
böcker och byttes fotografier, vilket väl även
göres numera, men är det nog mest
amatöraktigt som man tagit med sin
egen kamera. Folket i församlingen nu

ACC. N:R M. 11731:7.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

omkring 1900 mysket mera kyrksam-
ma än nu, det frände ofta att man
var i kyrkan flera söndagar i bad
och vid högtiderna i all summerstid.
Jag var Sætergirs kyrka (både nya och
gamla) fullast till sista plats, det frisk
ofta en del stå i gängen.